

nastale težke razmere, da bodo mariborskim Nemcem v skupnem delovanju krepka opora, posebno ker je tudi vlada na Dunaju pretežno socijalno demokratska. Pri narodno-političnih razpravah s Slovenci pa bo za mariborske Nemce še prav posebne važnosti sodelovanje socijalnih demokratov, ki so kar brez vseh vinkov priznali, da niso nikakoli dodevni brezdomovinci, temveč da bodo nemški socijalni demokrati gotovo podpirali priklonitev Maribora k Nemški Avstriji. Treba bo torej že iz narodnostnih ozirov to močno skupino upoštevati in pritegniti k skupnemu delu.

Na Wastianova besede se je sklenilo, da dobe v mestnem gospodarskem svetu Nemci 16 glasov, socijalni demokrati 4, Slovenci pa 2, to pa zato, da se po tem številnem razmerju zastopnikov »že na zunaj pokaže moč posameznih strank.«

V sledeči razpravi, glede na vzdrževanje reda v mestu za čas vojaškega navala s fronte, je večina občinskega sveta ugotovila, »da zadostuje za to službo obstoječa mestna straža.«

Previdni in nezaupljivi podžupan Nasko je sicer ponovno sprožil vprašanje mariborskega nemškega vojaštva in zahteval zagotovitev njegove pomoči mestu, toda poslanec Wastian ga je zavračal in je pojasnjeval, da je bil v tej zadevi z magistratnim svetnikom dr. Valentinom že v Gradcu pri gospodarskem poverjeniku dr. Wutteju. Ta jima je zagotovil, da se je sklenilo, da se Maribor priključi vojaškemu območju nemško-avstrijske države. En popolen madžarski polk je že določen za Maribor.

Wastian je še omenil, da je dobil pooblastilo za izjavo, da je mesto res že uvrščeno v ozemlje, ki sklepčno velja za podrejeno nemško-avstrijs-

kemu vojaškemu poveljstvu v Gradcu in da bo vojaška oblast vse stori la na korist Maribora in za njegovo priklonitev k Nemški Avstriji.

Dr. Orosel se je pa v zvezi z izvajanjem podžupana Naska vendar še potegoval za pomoč 47. pešpolka, češ da bi se tej varnostni odredbi ne mogli upirati niti Slovenci niti socijalni demokrati, a Wastian je zopet nasprotno poudarjal, da je treba o vseh vojaških ukrepih prej zediniti se s Slovenci in socijalnimi demokrati. Pač pa naj se župan takoj po tem sporazumu dogovori z graško vojaško oblastjo o nujni priskrbi oborožene pomoči za Maribor.

Te važne Wastianove izjave nam kažejo, kako globoko se blika mariborski Nemci, graška vlada in tamkajšnje vojaško poveljstvo prepričani, da pripade Maribor Nemški Avstriji. Tudi je jasno, da so imele graške vojaške in civilne oblasti prav resno voljo izpolniti vse obljube, ki so se tikale obdržanja, oziroma osvojitve Maribora za Nemško Avstrijo. Živ dokaz temu je bil njihov poslanec brigadir Ullmann, ki je prispeal v Maribor: uredit potrebno za nastanitev enega polka in v podporo Volkrautu.

Pravična Usoda pa je ukazala drugače: ko so se mariborski občinski svetovalci po Wastianovem poročilu potolaženi in polni upanja razhajali iz mestne posvetovalnice — sem bil jaz že gospodar Maribora, sem že odpravil brigadirja Ullmanna in s tem preprečil prihod madžarskega polka. —

24 ur pozneje bi bil vsak naš boj za Maribor — bodisi besedni, bodisi z orožjem — prepozen in zato brezuspešen.

sicer povzročeno od strani opozicije, čeprav to Pribečevič taji, vendar je šla vlada kolikor mogoče na to, da se pride do sporazuma. Vlada g. dr. Korošca ima pred vsem namen, da se pride do sporazuma in da se prepreči generalska vlada. Da bi bila nova vlada sestavljena iz raznih — strokovnjakov, kakor to napovedujejo, tudi nima prave podlage, ker so vendar stranke kot zastopnice naroda tiste, ki nosijo odgovornost za vlado, katero podpirajo.

Opozicija sama po svetu. Po ponesrečenem romanju v Berlin in v Prago sta se sedaj podala dva druga romarja po svetu in sicer dr. Kežman v Pariz in dr. Trumbić v London. Tam jih poslušajo in — molčijo, češ, domače stvari uredite doma!

Seja Jugoslovanskega kluba v Mariboru se je vršila pretekli teden. Poslanci so razpravljali o tekočih poslih in o državnem proračunu.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Tudi Češka ima trdoglavo opozicijo. Na Češkem se vršijo že ves te-

den velike slovesnosti ustanovitve čehoslovaške republike. Tudi tam opozicija ne priznava deseleznice in se ne udeležuje slavnosti.

Madžarski kralj bi naj bil po prizadevanju Bethlena, ki hoče izpolniti vsako željo Mussolinija, neki italijanski princ. Ker pa niso vsi za njega, imajo pa le eno krono, se bodo še dalje prepirali o kralju.

Mussolini ima denarja, da je kaj! To vam bo sedaj preko Albanije in severne Grške speljal velikansko železnico do Carigrada. Albancem dela vse ceste, zida bolnice itd. itd. Prijetno je biti albanski kralj, dokler živi Mussolini! Pač pa ni prijetno biti italijanski državljani, ki morajo vse te velikanske izdatke — poravnati!

Ša ali proti Rusiji, to je v Evropi še vedno nerešeno vprašanje. Te dni potuje francoski general Leron skozi vse manjše države, ki meje na Rusijo. To se spravlja v zvezo z delom, da se ustvari protiruska zveza teh obmejnih držav, kar bo najbrže res. Rusija je to začutila in tekom nekaj dni so se pobotale vse med seboj se prepirajoče skupine, češ, da je Rusija v nevarnosti.

Amerika in Rusija sta se že zelo približali in to na gospodarskem polju. Kdo ve, če ne bo tudi Amerika prehitela Evropo?!

POLITIČNI RAZGOVORI

V kleti so bili. Saj je bilo dosti dela v kleti! Dokončali so trgatve, pa so se oddahnili in porazgovorili.

Gospodar je bil poslal v trafiko po nekaj tobaka. In smola je hotela, da je bil tobak zavil v neprodan »Kmetijski list«. Šaljivec ga je takoj imel v rokah in se začel krohotati vanj.

»Bele fleke ima ta list, gotovo ima koze ali pa kozle«, je začel razgovor šaljivec in kazal list, ki je bil do tretjine pobeljen — prazen in čez zapisano: Zaplenjeno.

»Kaj neki je pisal«, je radovedno vprašal sosed-župan.

»Kaj«, je odgovoril gospodar, »kot vedno. Laži, ki bi naj netile požar, ki bi naj tako zapeljale slovenskega kmeta, kot so ga svoj čas hrvaške laži že zapeljavale.«

»Laže pa »Kmetijski list« bolj kot pes teče«, je posegel vmes šaljivec. »Kako si je izmislil one o dr. Korošču, da je framazon, pa drugi teden, da prestopi v pravoslavje, pa sedaj, da je v politični službi samega papeža. Vse pa res ne more biti dr. Korošec, če tudi je eden najbolj zmognih in pridnih Slovencev.«

»Kdo pa zapleni list?« je vprašal prav oblastno občinski tajnik.

»Policija ima to nalogo. Sodnija pa potem še posebej o tem sklepa. In je potrdila zaplenbo!

»Pa drugi nima nihče te pravice?« je nadalje vpraševal tajnik. Videlo se mu je, da bi rad stopil v službeno

POLITIKA

V NAŠI DRŽAVI.

Za čimvečjo avtonomijo se izjavljajo tudi srbski krogi, ki vedno bolj uvidevajo, da je bila politika g. dr. Korošca in vsega slovenskega naroda, ki je vseh deset let to dosledno povdarjal, najbolj pametna. Taka preureditev države bo veliko pripomogla k notranjemu miru in napredku ter k zunanjemu kreditu.

Kredit države je po vestnem prizadevanju vlade dr. Korošca zopet tolik, da mu vse laži in nasprotstva od strani opozicije nič več ne škodijo. Da je to res, kaže sklep velikega posojila v znesku 1.200.000.000 Din, ki ga država dobi za dobo 35 let po 6¼% od švedske finančne skupine.

Z novimi vladami so zopet začeli. Svoj čas so skozi pol leta vsaki dan pisarili: jutri bo nova vlada. Upanje so se začeli delati zaradi posredovanja g. Savčiča. To posredovanje je